

tjenesten ikke give noget Tilsagn herom, men Udvalget henstillede dog, at der ved Besættelse af ledige Stillinger af lignende Art i Administrationen tages saa meget Hensyn til Gendarmerne som muligt.

For at høde paa de Vanskeligheder, der opstaar for de saaledes afskedigede Gendarmere, som ikke straks opnaar anden Beskæftigelse, gav Finansministeren Tilsagn om, at der i Lighed med, hvad der i 1922—23 skete for de afskedigede Posttjenestemænds Vedkommende (ved en Anmærkning paa Finansloven), tillægges de paagældende en tilsvarende midlertidig Understøttelse for et Tidsrum af 100 Dage efter Afskedigelsen.

Med Hensyn til det som Endemaal for Reduktionen foreslaaede Tal — 245 Grænseovergendarmer og Grænsegendarmere — fastholdt Finansministeren i Udvalget dette som fuldt ud tilstrækkeligt til at sikre en forsvarlig Grænsebevogtning.

Mindretallet (Socialdemokraterne) erkendte, at der ved Udvalgets Arbejde var sket en Lempelse i den oprindeligt foreslaaede Fremgangsmaade overfor de Gendarmere, der ved Lovforslagets Gennemførelse bliver overtallige. Mindretallet var imidlertid af den Opfattelse, at man overhovedet bør undgaa at afskedige fast ansat Personale, men bør nedbringe Personalets Antal efterhaanden ved Tjenesteledighed, og stillede Ændringsforslag derom. Dette forkastedes imidlertid, og som Følge heraf stemte Socialdemokraterne ved 3. Behandling imod Lovforslaget.

Paa samme Maade stillede Partierne sig i Landstinget. Det af dette nedsatte Udvalg udtalte i Betænkningen, at det »slutter sig til og ønsker at understrege Folketingsudvalgets Udtalelser om, at det anser en fortsat Forenkling ved en stærkere Sammendragning af Grænsegendarmeriets og Statspolitiets Forretninger for meget paakrævet.«

Flertallet (Udvalget undtagen Socialdemokraterne) indstillede Lovforslaget uforandret til Vedtagelse.

Socialdemokraterne stillede samme Ændringsforslag, som var stillet i Folketinget, og stemte, da det forkastedes, imod Lovforslaget.

De konservative Medlemmer af Udvalget udtalte i Betænkningen, at de var noget betænkelige ved Størrelsen af den foreslaaede Reduktion, idet de forment, at den Besparelse af Personel, der kan finde Sted ved Grænsen, i større Grad bør ske i Statspolitiet, hvis Opgaver da for den væsentligste Del kan overgaa til Gendarmerikorpset. Man henviste i saa Henseende til den Ordning, der bestod ved den gamle Grænse. De undlod dog at stille Ændringsforslag, idet Reduktionens Omfang i Løbet af de 4 Aar, i hvilke den skal foregaa, om fornødent kan begrænses ved Normeringsloven.